Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

8 ноември 2012 година*

„Обжалване — Иск за обезщетение — Отхвърляне на оферта, подадена в рамките на процедура за възлагане на обществени поръчки на Съюза — Давностен срок — Начален момент — Прилагане на срока поради отдалеченост“

По дело C-469/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 5 септември 2011 г.,

Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, установено в Атина (Гърция), за което се явява N. Korogiannakis, dikigoros,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват г-н E. Manhaeve и г-н M. Wilderspin, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща функцията на председател на трети състав, г-н K. Lenaerts, г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 юли 2012 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

1 С жалбата си Evropäiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (наричано по-нататък „Evropaïki Dynamiki“) иска отмяна на Определение на Общия съд на Европейския съюз от 22 юни 2011 г. по дело Evropäiki Dynamiki/Комисия (T-409/09, Сборник, стр. II-3765, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което се отхвърля предявеният от него иск за обезщетение на вредите, които твърди, че е претърпяло поради отхвърляне на оферта, подадена в рамките на процедура за възлагане на обществени поръчки.

Правна уредба

Статут на Съда на Европейския съюз

2 Член 46, параграф 1 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим и към процедурата пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от Статута в редакцията му, в сила към момента на подаване на жалбата, гласи:

„Исковете срещу Съюза по дела в областта на извъндоговорната отговорност се погасяват след изтичането на срок от пет години от датата на възникване на събитието, което ги обуславя. Давността се прекъсва с предявяването на иск пред Съда или ако преди образуването на това производство увредената страна е предявила претенцията си пред съответната институция на Съюза. В последния случай производството се образува в двумесечен срок, предвиден в член 263 [ДФЕС]; разпоредбите на член 265, втора алинея [ДФЕС] се прилагат, когато е уместно“.

Процедурен правилник на Общия съд

3 Член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд предвижда:

„Процесуалните срокове се считат удължени еднократно със срок от 10 дни поради отдалеченост“.

Обстоятелства в основата на спора

4 През май 2004 г. Evropaïki Dynamiki подава оферта в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка от Европейската комисия.

5 На 15 септември 2004 г. Evropaïki Dynamiki получава писмо на Комисията от същата дата, с което последната го уведомява, че подадената от него оферта не е била избрана, като уточнява, че мотивите за отхвърлянето са свързани със състава и стабилността на екипа, с предложените процедури за предаване на знанията в края на проекта и с обстоятелството, че офертата не предоставя най-доброто съотношение между качество и цена. Тя посочва също, че Evropaïki Dynamiki може да поиска писмено допълнителна информация относно мотивите за отхвърлянето на офертата му.

6 С писмо от 22 октомври 2004 г. Комисията предоставя по искане на Evropaïki Dynamiki допълнителна информация относно оценяването на офертата.

7 Evropaïki Dynamiki подава пред Общия съд жалба за отмяна на решението на Комисията от 15 септември 2004 г., съдържащо се в писмото ѝ от същата дата, за отхвърляне на офертата му и за възлагане на обществената поръчка на избрания в рамките на процедурата оферент. С

Решение от 10 септември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия (T-465/04) Общият съд отменя посоченото решение на Комисията поради липса на мотиви. Той приема, че решението, и по-специално последвалите го писма, не разкриват ясно мотивите за отхвърляне на офертата на Evropaïki Dynamiki.

Производство пред Общия съд

8 На 25 септември 2009 г. Evropaïki Dynamiki подава по факс иск до Общия съд за обезщетение на вредите, които твърди, че е претърпяло поради незаконосъобразното отхвърляне на офертата му, изразяващи се в брутната печалба, която е могло да реализира от обществената поръчка, ако тя му е била възложена. Освен това то иска обезщетение за лишаване от възможност, тъй като претърпяло вреди поради лишаването от възможност както да изпълни разглежданата обществена поръчка, така и да му бъдат възложени други обществени поръчки, и по-специално обществената поръчка, възложена на съдоговорителя, спечелил първата обществена поръчка.

9 Пратките, съдържащи подписания оригинал на исковата молба, както и нейните преписи и приложения, са изпратени на 3 октомври 2009 г. по куриерска служба.

10 На 5 октомври 2009 г. секретариатът на Общия съд предупреждава адвоката на Evropaïki Dynamiki, че пратката, съдържаща оригинала, все още не е пристигнала. Поради това в същия ден в секретариата е подадено копие от липсващите документи и нов подписан оригинал на исковата молба.

11 На 16 ноември 2009 г. секретариатът на Общия съд уведомява Evropaïki Dynamiki, че новият оригинал на исковата молба, подаден на 5 октомври 2009 г., е различен от преписа от нея, получен по факс на 25 септември 2009 г. По силата на член 43, параграф 6 от Процедурния правилник на Общия съд като дата на предявяване на иска е възприета датата 5 октомври 2009 г.

12 Evropaïki Dynamiki излага в две писма причините, поради които оригиналът на исковата молба не е получен в сроковете, както и обстоятелствата по загубването на пратката от дружеството, чиито куриерски услуги е използвало. Освен това то моли Общия съд да признае по настоящото дело наличието на случай на непреодолима сила и да възприеме като дата на предявяване на иска 25 септември 2009 г., а не 5 октомври 2009 г.

13 През декември 2009 г. Evropaïki Dynamiki е уведомено от използваното от него дружество за куриерски услуги, че липсващата пратка не е открита.

14 Комисията повдига възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд с мотива, че искът за обезщетение е погасен по давност.

Обжалваното определение

15 В обжалваното определение Общият съд най-напред приема, че давностният срок е започнал да тече от момента, в който решението на Комисията за отхвърляне на офертата е било съобщено на жалбоподателя, а именно от 15 септември 2004 г. В това отношение Общият съд констатира, че отхвърлянето на офертата, а не мотивите за това отхвърляне представлява събитието, което обуславя иска за установяване на отговорност в областта на обществените поръчки и конкретизира вредите, които отхвърленият оферент твърди, че е претърпял. Независимо че точки 44, 45 и 48 от Определение на Общия съд от 14 септември 2005 г. по дело

Ehcon/Комисия (T-140/04, Recueil, стр. II-3287) наистина могат, както твърди жалбоподателят, да се тълкуват в обратен смисъл, те не могат да поставят под въпрос посочения подход, тъй като трябва да бъдат четени в техния контекст и логичен ред.

16 Възпрепятстването на възможността давностният срок за иска за извъндоговорна отговорност на Съюза да започне да тече, докато страната, която твърди, че е увредена, не стигне лично до убеждението за претърпяна вреда, би довело до промяна на момента на погасяване на посочения иск в зависимост от индивидуалното възприятие, което може да има всяка страна за съществуването на вредата, а това би било в противоречие с изискването за правна сигурност.

17 В това отношение следвало също да се отбележи, че видно от писмо, изпратено до секретариата на Общия съд от жалбоподателя, последният счита, че неправомерното поведение на Комисията е налице от момента на изпращането на писмото от 15 септември 2004 г., с което тя го уведомява за отхвърлянето на офертата, поради което жалбоподателят мълчаливо признавал, че давностният срок започва да тече от тази дата.

18 Поради това давностният срок от пет години бил изтекъл на 15 септември 2009 г.

19 По-нататък Общият съд приел, че давностният срок не се удължава със срока поради отдаленост по член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд. Срокът поради отдаленост се отнасял само за процесуалните срокове, но не и за давностния срок по член 46 от Статута на Съда, изтичането на който водело до погасяване на иска за извъндоговорна отговорност (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 11 януари 2002 г. по дело Biret и Cie/Съвет, T-210/00, Recueil, стр. II-47, точки 19 и 45, Решение от 21 април 2005 г. по дело Holcim (Deutschland)/Комисия, T-28/03, Recueil, стр. II-1357, точка 74, Определение на Общия съд от 19 май 2008 г. по дело Transport Schiocchet — Excursions/Комисия, T-220/07, точки 15 и 35 и Определение от 16 декември 2009 г. по дело Cattin/Комисия, T-194/08, точки 61 и 65).

20 От съдебната практика следвало, че естеството на двата вида срокове било различно. Процесуалните срокове, като тези за предявяване на иск или подаване на жалба, били абсолютни процесуални предпоставки и тяхното прилагане не зависело от преценката на страните и на съда. За сметка на това съдът не можел да се позове служебно на основанието, изведено от погасяването по давност на иска за извъндоговорна отговорност. Освен това член 46 от Статута на Съда не предвиждал разлика при изчисляването на давностния срок в зависимост от това дали причината за прекъсването му е предявяването на иск или предявяването преди това на претенция.

21 Прилагането на предвидения в член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд процесуален срок щяло да доведе до различна продължителност на погасителната давност в зависимост от това дали увреденото лице е избрало да се обърне пряко към съд на Съюза или преди това към компетентната институция. Такова разграничение, каквото член 46 от Статута на Съда не предвиждал, би поставило изтичането на давностния срок в зависимост от фактор, който не е обективен, и освен това би имало за последица да насърчи по-скоро уреждането на споровете по съдебен ред, отколкото търсенето на разрешения по взаимно съгласие.

22 Този извод не можел да се постави под съмнение, поради факта че в Решение от 14 септември 1995 г. по дело Lefebvre и др./Комисия (T-571/93, Recueil, стр. II-2379, точка 26) Общият съд приел, че срокът поради отдаленост трябва да се взема предвид в рамките на погасяването по давност на исковете срещу Съюза в областта на извъндоговорната отговорност, тъй като посоченото решение останало изолиран случай.

23 Накрая Общият съд заключава, че искът за извъндоговорна отговорност, с който е сезиран, е погасен по давност, що се отнася до твърдените вреди, тъй като е бил предявен повече от пет години след възникването на събитията, които го обуславят, по смисъла на член 46 от Статута на Съда, без да е необходимо да се разглеждат другите правни основания и доводи, изтъкнати от страните, включително този, който е изведен от наличието на случайно събитие или на непреодолима сила.

24 Що се отнася до искането на жалбоподателя за обезщетение за вредите, произтичащи от лишаването от възможността да получи последващи обществени поръчки, Общият съд е приел, че то е явно необосновано и че не е необходимо да се произнася по допустимостта му.

Искания на страните

25 Evropaïki Dynamiki иска от Съда:

— да отмени обжалваното определение,

— да отхвърли изцяло направеното от Комисията възражение за недопустимост,

— да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество, и

— да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени в производствата пред двете инстанции, дори и ако жалбата бъде отхвърлена.

26 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата, и

— да осъди жалбоподателя да плати съдебните разноски, свързани с производствата пред двете инстанции.

По жалбата

27 В подкрепа на жалбата си Evropaïki Dynamiki излага четири основания, изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд. Първото и четвъртото основание са изведени от погрешно тълкуване съответно на член 46 от Статута на Съда и на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд във връзка с посочения член 46. Второто и третото основание са изведени от нарушение на принципите на равно третиране и на правна сигурност.

По четвъртото основание

Доводи на страните

28 С четвъртото основание на Evropaïki Dynamiki, което следва да се разгледа на първо място, се поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че давностният срок започва да тече от момента на съобщаване на решението за отхвърляне на офертата, а именно от 15 септември 2004 г. Обратно на приетото в обжалваното определение, в Определение по дело Ehcon/Комисия, посочено по-горе, Общият съд установил, че давностният срок започва да тече от момента на узнаване от оферента на мотивите за отхвърляне на

офертата му. Според Evropaïki Dynamiki оферент би могъл да прецени законосъобразността на дадена процедура по възлагане на обществена поръчка едва след като му бъдат съобщени мотивите за решението на Комисията за отхвърляне на офертата му.

29 В случая Evropaïki Dynamiki получило мотивите на решението на Комисията едва между 20 и 23 октомври 2004 г., така че давностният срок започнал да тече на 23 октомври 2004 г.

30 Комисията счита, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че давностният срок е започнал да тече от 15 септември 2004 г. Видно от обжалваното определение, Evropaïki Dynamiki мълчаливо приело, че посочената дата представлява началният момент на посочения давностен срок.

31 При условията на евентуалност Комисията изтъква, че анализът на Общия съд по отношение на началния момент на посочения срок във всички случаи е правилен.

Съображения на Съда

32 Съгласно член 46 от Статута на Съда исковете срещу Съюза по дела в областта на извъндоговорната отговорност се погасяват след изтичането на срок от пет години от датата на възникване на събитието, което ги обуславя.

33 Продължителността на посочения давностен срок се определя предвид по-специално времето, което е необходимо на лицето, което твърди, че е претърпяло вреди, за да събере съответно информация с оглед на предявяване на евентуален иск, както и за да провери фактите, на които може да се позове, за да обоснове този иск (Определение от 18 юли 2002 г. по дело Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi/Комисия, C-136/01 P, Recueil, стр. I-6565, точка 28).

34 Съгласно постоянната съдебна практика посоченият срок започва да тече, след като са изпълнени всички условия за възникване на задължението за поправяне на вреди, и по-специално когато подлежащата на поправяне вреда се конкретизира (Решение от 27 януари 1982 г. по дело Birra Wührer и др./Съвет и Комисия, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 и 5/81, Recueil, стр. 85, точка 10, Решение от 19 април 2007 г. по дело Holcim (Deutschland)/Комисия, C-282/05 P, Сборник, стр. I-2941, точка 29 и Решение от 17 юли 2008 г. по дело Комисия/Cantina sociale di Dolianova и др., C-51/05 P, Сборник, стр. I-5341, точка 54).

35 Действително член 46 от Статута на Съда следва да се тълкува в смисъл, че погасяване по давност не може да се противопостави на претърпяло вреда лице, което е узнало едва в по-късен момент за пораждащия вредата факт и което поради това не е разполагало с разумен срок за представяне на своята искова молба или претенция преди изтичането на давностния срок (Решение от 7 ноември 1985 г. по дело Adams/Комисия, 145/83, Recueil, стр. 3539, точка 50).

36 При все това обаче условията, от които зависи задължението за поправяне на посочените в член 340, втора алинея ДФЕС вреди, и следователно правилата за давността за исковете за поправянето им могат да се основават само на строго обективни критерии (Решение по дело Комисия/Cantina sociale di Dolianova и др., посочено по-горе, точка 59).

37 В този смисъл точното и подробно запознаване с фактите по случая не фигурира сред елементите, които трябва да са налице, за да започне да тече давностният срок (Определение по дело Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi/Комисия, посочено по-горе, точка 31 и Решение Комисия/Cantina sociale di Dolianova и др., посочено по-горе, точка 61). Освен това субективната преценка относно наличието на вреда от страна на претърпялото я лице не следва

да се взема предвид при определянето на началния момент на срока за погасяване на иска за извъндоговорна отговорност на Съюза (Решение по Комисия/Cantina sociale di Dolianova и др., посочено по-горе, точка 61).

38 В случай на спорове, породени от индивидуални актове, давностният срок започва да тече от момента, в който решението произведе действие по отношение на лицата, които са негови адресати (Решение на Съда по дело Holcim (Deutschland)/Комисия, посочено по-горе, точка 30 и Решение от 11 юни 2009 г. по дело Transports Schiocchet — Excursions/Комисия, C-335/08 P, точка 33).

39 В случая искането на Evropaïki Dynamiki за поправяне на вредите е основано на отхвърлянето на офертата, представена от него в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка на Комисията.

40 В такъв случай, както Общият съд правилно констатира в обжалваното определение, без Evropaïki Dynamiki да е изразило несъгласие в това отношение, решението на възлагащия орган за отхвърляне на подадената оферта представлява вредоносният акт, въз основа на който може да ангажира извъндоговорната отговорност на този орган. Вредоносните последици на такова решение възникват по отношение на съответния оферент от момента на отхвърляне на офертата му. В този смисъл за начален момент на давностния срок по принцип трябва да се счита узнаването от оферента на решението, а не на свързаните с него мотиви.

41 При тези условия и като се има предвид констатираното в точки 36 и 37 от настоящото решение, следва да се приеме, че давностният срок е започнал да тече от датата на получаването от Evropaïki Dynamiki на писмото на Комисията, с което същата го уведомява, че офертата му не е избрана, а именно от 15 септември 2004 г. В това отношение фактът, че допълнителната информация относно мотивите за отхвърляне на офертата е получена от жалбоподателя на по-късна дата, не е релевантен.

42 В този контекст не е релевантен и фактът, че решението от 15 септември 2004 г. е отменено на 10 септември 2008 г. с Решение на Общия съд по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, посочено по-горе, поради липса на мотиви. Всъщност за началния момент, от който започва да тече давностният срок, е без значение дали незаконосъобразното поведение на Съюза е установено със съдебно решение (Решение на Съда по дело Holcim (Deutschland)/Комисия, посочено по-горе, точка 31).

43 Във всички случаи Evropaïki Dynamiki не твърди, че не е разполагало с разумен срок, за да представи исковата си молба или претенцията си преди изтичането на давностния срок, тъй като последният е започнал да тече от момента на узнаването на решението на Комисията за отхвърляне на офертата му или тъй като в решението липсват мотиви.

44 При тези условия следва да се заключи, че Общият съд основателно е приел, че давностният срок е започнал да тече на 15 септември 2004 г, като четвъртото основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По първото основание

Доводи на страните

45 С първото си основание Evropaïki Dynamiki твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, уреждащ срока поради отдаленост, не се прилага към давностния срок по член 46 от Статута на Съда. Evropaïki Dynamiki счита, че срокът поради отдаленост се прилага по

отношение на всички срокове за предявяване на искове, подаване на жалби или представяне на процесуални документи. Разликата, която Общият съд правел между „процесуален срок“ и „давностен срок“, не била обоснована нито от текста на посочените разпоредби, нито от съдебната практика.

46 Съдебната практика, цитирана от Общия съд в подкрепа на тезата, че член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд не се прилага към давностния срок, се отнасяла само до процесуалните срокове, но не и до давностния срок по член 46 от Статута на Съда. Напротив, в точка 26 от Решение по дело Lefebvre и др./Комисия, посочено по-горе, Общият съд изрично признал, че членове 101—103 от Процедурния правилник на Общия съд се прилагат по отношение на дела в областта на извъндоговорната отговорност и следователно и към давностния срок.

47 Според Комисията Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че срокът поради отдалеченост не се прилага към давностния срок, тъй като последният е sui generis. Както Съдът, така и Общият съд приемали, че ако е предявен пет години след датата на настъпване на вредата, искът за обезщетение е погасен по давност. Решение по дело Lefebvre и др./Комисия, посочено по-горе, противоречало на предходната съдебна практика и на него не можело да се прави позоваване, тъй като не разглеждало изрично въпроса за приложимостта на срока поради отдалеченост.

Съображения на Съда

48 По силата на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд срокът поради отдалеченост се прилага по отношение на процесуалните срокове и е предвиден с оглед отчитане на трудностите, с които се сблъскват страните поради по-голямата или по-малката им отдалеченост от седалището на Съда (вж. в този смисъл Решение от 15 юни 1994 г. по дело Комисия/BASF и др., C-137/92 P, Recueil, стр. I-2555, точка 40).

49 Давностният срок, предвиден в член 46, параграф 1 от Статута на Съда, не представлява обаче процесуален срок. Както правилно е отбелязал Общият съд, тези два срока са различни по естеството си.

50 Процесуалните срокове са установени, за да се осигури яснота и сигурност на правните положения (вж. в този смисъл Решение от 12 юли 1984 г. по дело Moussis/Комисия, 227/83, Recueil, стр. 3133, точка 12, както и Решение от 7 май 1986 г. по дело Barcella и др./Комисия, 191/84, Recueil, стр. 1541, точка 12). В този смисъл сроковете за подаване на иск или жалба като предвидените по член 263, шеста алинея ДФЕС и по член 56, първа алинея от Статута на Съда са установени по-специално за да могат административните и съдебни решения да придобият окончателен характер и за да се осигури следователно защита на обществените интереси. Ето защо процесуалните срокове са абсолютни процесуални предпоставки и поради това не се прилагат по преценка на страните или на съда, а спазването им трябва служебно да се следи от съда на Съюза (вж. в този смисъл Решение от 23 януари 1997 г. по дело Coen, C-246/95, Recueil, стр. I-403, точка 21 и цитираната съдебна практика).

51 По отношение на спазването на давностните срокове обаче Съдът вече е приел, че то не може да се следи служебно от съда на Съюза, а съответната страна трябва да повдигне възражение (вж. Решение от 30 май 1989 г. по дело Roquette frères/Комисия, 20/88, Recueil, стр. 1553, точка 12).

52 Всъщност за разлика от процесуалните срокове разглежданият давностен срок води до погасяване на правото на иск и следователно се отнася до материалното право, тъй като засяга упражняването на субективно право, на което съответното лице не би могло повече да се позовава ефективно пред съда.

53 Освен това давностният срок по член 46, параграф 1 от Статута на Съда е предназначен по-специално, от една страна, да гарантира защитата на правата на претърпялото вреди лице, тъй като то трябва да разполага с достатъчно време, за да събере необходимата информация с оглед на подаване на евентуален иск, и от друга страна, да се избегне възможността претърпялото вреди лице да бави безкрайно упражняването на правото си на обезщетение. Следователно в крайна сметка този срок защитава както лицето, претърпяло вреди, така и отговорното за тези вреди лице.

54 Следователно погасителната давност представлява процесуална предпоставка, която за разлика от процесуалните срокове не е абсолютна, а погасява правото на иск за отговорност единствено по искане на ответника.

55 За тази цел в член 46, параграф 1, първо изречение от Статута на Съда се определя каква е продължителността на давностния срок. Във второто изречение на тази разпоредба са предвидени обстоятелствата, които водят до прекъсване на посочения давностен срок, а именно предявяване на иск за обезщетение пред Съда за извъндоговорна отговорност на Съюза или предявяване преди това на претенция пред съответната институция на Съюза. Макар да определя процесуалните последици от изброените в него прекъсващи давността обстоятелства, едното от които представлява процесуално действие, второто изречение на посочената разпоредба не налага срок, в който претърпялото вредата лице трябва да предяви иска си, т.е. следователно процесуален срок, тъй като това лице може да прекъсне давностния срок по член 46, параграф 1, първо изречение от Статута на Съда и с предявяване преди това на претенция пред съответната институция на Съюза.

56 Освен това съгласно цитираната в точка 36 от настоящото решение съдебна практика изчисляването на давностния срок може да се основава само на строго обективни критерии и, както основателно е констатирал Общият съд, не може да варира в зависимост от това дали прекъсването е поради предявяване на иск или поради предявяване преди това на претенция. Прилагането на срока поради отдаленост към давностния срок би довело до положение, при което давностният срок е с различна продължителност в зависимост от това дали претърпялото вреда лице е избрало да подаде иск пред Общия съд или да предяви преди това претенция до компетентната институция на Съюза, което би било в противоречие с изискването за правна сигурност, необходима при прилагане на давностните срокове (Решение по дело Комисия/Cantina sociale di Dolianova и др., посочено по-горе, точка 60).

57 Що се отнася до евентуалното влияние, което би могла да окаже точка 26 от Решение на Общия съд по дело Lefebvre и др./Комисия, посочено по-горе и изтъкнато от Evropaïki Dynamiki в подкрепа на разглежданото основание, следва да се отбележи, че макар в споменатото решение срокът поради отдаленост да е бил приложен и така да се е стигнало до извода за допустимост на разглеждания по делото иск, за това прилагане все пак не са изложени каквито и да било мотиви, които могат да повлияят на направената дотук преценка.

58 Накрая, следва да се констатира, че продължителността на давностния срок по член 46, параграф 1 от Статута на Съда явно не е сравнима с тази на сроковете за подаване на иск или жалба, така че не може да се поддържа, че прилагането на срока поради отдаленост към този давностен срок е необходимо, за да се гарантира ефективното упражняване на правото на обезщетение по член 340, втора алинея ДФЕС.

59 При тези условия Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд не се прилага към давностния срок по член 46, параграф 1 от Статута на Съда. Поради това първото основание следва да се отхвърли като необосновано.

По второто и третото основание

Доводи на страните

60 С второто и третото си основание Evropaïki Dynamiki твърди, че като е приел, че член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд не се прилага към член 46 от Статута на Съда, Общият съд е нарушил принципите на равно третиране и на правна сигурност.

61 Докато член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд бил в сила, Общият съд бил длъжен да го прилага еднакво. Макар че затрудненията, които частноправните субекти и държавите членки срещали във връзка със спазването на сроковете днес, били много по-малко, отколкото по времето, когато срокът поради отдаленост бил въведен, премахването на последния щяло все пак да наруши принципа на равно третиране между страните и адвокатите, установени в Люксембург, и тези, които са установени в други държави членки.

62 Що се отнася до принципа на правна сигурност, разглежданата процесуална уредба не уточнявала връзката между член 46 от Статута на Съда и член 102 от Процедурния правилник на Общия съд, поради което промяна в прилагането на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд можела да се въведе само чрез изменение на процедурните правилници, но не и чрез тълкувателно определение на Общия съд.

63 Според Комисията посочените основания са необосновани предвид изтъкнатите по отношение на първото основание доводи.

Съображения на Съда

64 С второто и третото си правно основание Evropaïki Dynamiki по същество иска да докаже, че в случая Общият съд е трябвало да приложи срока поради отдаленост по член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

65 В това отношение следва да се констатира, че приложимостта на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в случая зависи, както бе установено в точка 48 от настоящото решение, единствено от въпроса дали давностният срок по член 46 от Статута на Съда трябва да се квалифицира като процесуален срок.

66 Съгласно установеното в точка 49 от настоящото решение давностният срок не представлява процесуален срок.

67 При тези условия второто и третото основание, изведени съответно от нарушение на принципите на равно третиране и на правна сигурност, трябва да се отхвърлят като необосновани.

68 От изложеното дотук следва, че нито едно от основанията, на които се позовава жалбоподателят, не може да бъде прието и жалбата трябва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноски

69 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Evropaïki Dynamiki и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплати съдебните разноски.

Подписи